

PERCY JACKSON

2016

Letos jsme jeli ve složení:

Hlavní vedoucí – Eliška Mázlová

Zdravotník – já, Pavel Sadovský

Kuchaři – Pavel Novák, Renata Siantová

Zásobovač – Bobeš Troníček

Hospodář – Martin Hubálek

Vedoucí hry – Jeníček Troníček a Petr Mázl

Vedoucí sportovních her – Filip Matátko

Oddíloví vedoucí a praktikanti –

1. oddíl – Víťa Feet Novák + Áňa Vlasáková

2. oddíl – Kuba Konrád + Natka Habichová

3. oddíl – Vendy Platková + Václav Hemmy Lojška + Týna Mlatečková

4. oddíl – Dan Lesk + Dáda Zierisová

5. oddíl – Lucka Koryntová + Pája Avramová

6. oddíl – Filip Medvěd Bouška + Eliška Halířová

7. oddíl – Jan Mrákota + Markéta Šprachtová

A k tomu maličkost – 84 dětí.

Hru připravila Eliška s Petrem na motivy filmu a knížky Percy Jackson – zloděj blesku.

SOBOTA – 1. DEN

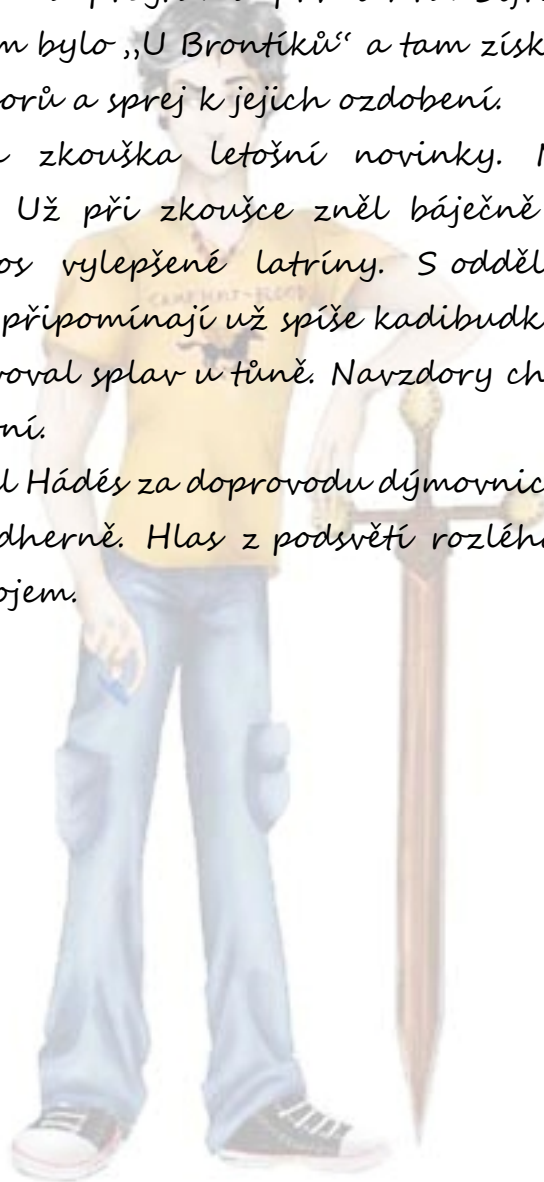
Do tábora jsme přijeli po skončených deštích a tak tábor už pomalu vysychal. Na začátku proběhlo tradiční rozdělení dětí do oddílů. Lojzovi byla zakázána Lucka a tak skončil i s Jindrou u Medvěda.

Po poledni už byla na programu první hra. Šifra s informací, kde najít tržiště. Řešením bylo „U Brontíků“ a tam získaly děti geotextilii na výrobu svých úborů a sprej k jejich ozdobení.

Mezitím probíhala zkouška letošní novinky. Nahrávky Hádova projevu z podsvětí. Už při zkoušce zněl báječně strašidelně. Další novinkou jsou letos vylepšené latríny. S oddělenými sedátky a plechovou střechou připomínají už spíše kadibudky.

Přes den Říša opravoval splav u tůně. Navzdory chladnému počasí se srdnatostí sobě vlastní.

Po večerce promluvil Hádés za doprovodu dýmovnicových a světelných efektů. Vyšlo to nádherně. Hlas z podsvětí rozléhající se tábořištěm vyvolal úchvatný dojem.

Ráno sice slibovalo slunečný den, ale to se mělo změnit.

První byla na programu Escape game. Uvedla ji následující zpráva: „Na základě událostí ze včerejší noci jsme se dohodli, že je na čase jednat. Konečně víme, kde máme hledat Diův vrhač blesků. Jak jsme se včera dozvěděli, má ho Hádés, vládce podsvětí. Problém, který nás ale nejvíce tíží, je návrat z podsvětí. Náповědou nám bude historie. Již několika hrdinům se v minulosti podařilo do podsvětí a z podsvětí dostat a my teď můžeme následovat jejich kroky. Posledním z nich byl Percy Jackson, absolvent tohoto tábora a syn velkého Poseidóna. Kousek od nás stojí jeho (Percyho) dům, ve kterém se stále nalézá spousta jeho věcí. Úkolem každé družiny bude uvnitř vypátrat, jak se z podsvětí dostal. Jisté možnosti by tu byly. Berte to jako první zkoušku, zda jste vůbec schopni na tak nebezpečné výpravě přežít. A jen tak mimochodem, kdo snad na chvíli uvažoval, že by se k Hádovi přidal, ať pomyslí na božský hněv z Olympu. Není pádnější ruky, nežli ruky otcovy. Válka bohů je na spadnutí. Myslete na to. Nyní si vylosujte, v jakém pořadí vstoupíte do Percyho vily.“

Percyho vila byl srub. Každý oddíl byl do něj vpuštěn a uvnitř uzavřen. Původně se plánovalo, že na maximálně hodinu, ale jak se ukázalo, potřebný čas byl delší. Uvnitř se nacházelo několik kufrů a truhel uzamčených číselným zámkem. Děti luštěním šifer odhalovaly kódy k zámkům a postupně je otevíraly. V posledním našly buzu, zrcátko, text báje o Persefoně a Démétér a kliku k otevření dveří od srubu. Zjistily, že nejdůležitějším atributem, který potřebují, je perla, která poslouží k opuštění podsvětí. Stačí ji upustit a přát si být na kterémkoli jiném místě a přání se vyplní. Je ovšem nanejdůležitější obtížné najít a hlavně získat perlu pro každého člena oddílu.

Ukázalo se, že hra ve srubu je obtížnější, než se předpokládalo. Vyluštění všech šifer zabralo každému oddílu přes půl druhé hodiny. Navíc večer intenzivně pršelo. I proto se táborák odložil na pondělí. Po deštích bylo celé tábořiště opět rozbahněno.

PONDĚLÍ- 3. DEN

 21°C

Ráno vypadalo, a předpověď rovněž slibovala, den bez deště. Přesto ale ráno probíhala rozcvička v gumovkách v blátě. V údolí se válela mlha jako na podzim.

Sedmý oddíl, který včera nestihl dokončit hru ve srubu byl zproštěn povinnosti škrábat brambory a hru dohrával. Času bylo málo, v půl desáté by měli být všichni u rybníka, na další hře.

U rybníka promluvila k dětem Démétér (Barča): „Teskním po své dceři Persefoné, jsem tak nešťastná a zlobím se na nejvyššího ze všech bohů, že této křivdě dovolil. Jeho potrestat nemohu, tak potrestám, co je mi nejmilejší – a to jste vy! Jaro nikdy nebude. Jestli se chcete zachránit alespoň vy, vezměte tyto sazenice a vypěstujte obilí pro svou obživu. Pokud budete rychlí a snaživí, možná mé srdce obměkčíte. Nejúrodnější půdu na sázení potkáte na cestě zpět.“

Hra byla umístěna na louku za fotbalovým hřištěm a na hřišti. Každé dítě dostalo tři obilné klasy vyztužené špejlí. Po jednom s nimi doběhly k polystyrénovému poli položeném na převráceném kýblu a tam je zapíchny. Potom celé pole vložily do kýblu a z potoka do něj ešusem nosily vodu, aby pole zalily. Když pole vyplavalo z kýblu, mohly se přesunout k podzimu, kde pole sklidily. Odtud pak na lyžích zimou do cíle.

Při této hře si pořádně zaběhaly. Od staru k poli bylo docela daleko a každý běžel třikrát, vždy s jedním klasek. Ale děti hra bavila.

Odpoledne proběhl Kin-ballový turnaj.

Já strávil část odpoledne v rychnovské nemocnici s Markétou R., ošetřováním jejího ulomeného ulnárního epikondyly. Na táboře chtěla i s vysokou sádrovou zůstat. Zbývající čas trávím vyjímáním klíšťat. Letos útočí opravdu masově.

Večer se rozdávala první pošta a došlo na povinné kázání. O nepořádku kolem stání, na latrínách a při poledním klidu. K večeři kuchyně připravila populární nudle s mákem. Pro odmítače varianta s vepřovou konzervou, hojně vylepšovanou chilli omáčkou.

Na nástupu se udělily první body za soutěže, oddíly byly podle výsledků odměněny zlatými Drachmami, které si poté ukládali, do Martinem k tomu zvlášť umně, vyrobených zásobníků na jídelně. Po večeri byl zapálen první táborák a představily se názvy jednotlivých oddílů, jejich kostýmy a bojové pokřiky.

ÚTERÝ – 4. DEN

Už ráno bylo teplé a slunečné. Přesto přibývalo nemocných, či prohlašujících se za nemocné. Po snídani luštily děti první šifru. Zjistily z ní, že v 9.10 na ně čeká vodní nymfa Kyané, svědkyně únosu Persefony. Kyané představovala igelitová figurína s hlavou z míče a vlasy z rozstříhaného pytle na odpadky. Ležela v potoce a na kameni u ní byl vzkaz: „SPOJ JE“ V potoce byly názvy a mapové značky, které po spojení daly průsečík na mapě označující místo nálezu další perly. Řešením byly Liberské rybníky.

Po obědě se škrábaly brambory k večernímu leču. Odpolední hra se konala přímo v táboře. Děti vbíhaly do tábora a hledaly cedulky umístěné na některých stanových podsadách. Na cedulkách byly šifry zapsané v kódu nul, jedniček a dvojek. Nuly představovaly tečku, jedničky čárku v morseovce. Jiné číslice byly bez významu, jen pro ztížení luštění. Celkem se jednalo vždy o pětimístný kód. Kód si děti musely zapamatovat a předat luštiteli vně tábora. Aby to děti neměly tak snadné, pohybovalo se po táboře několik lovců z řad vedoucích. Když některé dítě chytli, bylo dočasně vyřazeno ze hry. Řešením šifry byl vzkaz, že na rybníku plave další zpráva.

Na rybníku plavalo sedm polystyrénových kruhů se zprávou poskládanou do vějíře třicího z kruhu. Celé to věrně připomínalo leknín na vodě, zvláště když se obraz odrážel v hladině rybníka. Někdo z oddílu musel pro zprávu doplovat. Ze zprávy se děti dozvěděly legendu o Hesperidkách a zlatém jablku. Námět hry na další den.

Večer se hrála kopaná, přehazovaná a s Eliškou se navlékaly korálky apod.

Celý den jsme řešili, co s Tomášem N. Prakticky od příjezdu na tábor ho bolela hlava. Objektivní nález veškerý žádný a nic na něj neúčinkovalo...

Večer přijela Simča.

STŘEDA – 5. DEN

23°C

Podle všeho se dal čekat krásný den. Obloha byla po ránu jako vymetená.

Dopolední program byla klasická lístečková. Bez užšího vztahu k tématu celotáborovky. Ale výsledky se započítaly.

Odpoledne se nejdříve hrál zase fotbal, přehazovaná a navlékaly korálky, později pak došlo na další část hry.

Nejdříve na motivy sporu o nejkrásnější ženu. Všem členům oddílu bylo na čelo napsáno písmeno, doplněné římskou a arabskou číslicí. Římská označovala oddíl, kterému byla šifra určena, a který měl zprávu z čela luštit, arabské pak pořadí písmena ve zprávě. Písmeno potom vlastní část zprávy. Takže jeden oddíl četl zprávu z čel členů ostatních oddílů. Vyluštěním byl text: „MAPA JE VE VEČEŘI.“ Při večeři ležel u pentasu ežus s nápisem „večeře“. Uvnitř byl vzkaz, že další den je čeká hra v Liberku. Tentokrát s Héfaistem.

Druhá hra se konala ve svahu nad rybníkem. Kolem stromů byl utvořen kruh, který střežil drak ztvárněný na plakátu. Bylo třeba prolézt pavučinou z lan, nedotknout se při tom lana a celý oddíl dostat na druhou stranu ke stromu s jablky. Po prolezení skrz pavučinu skutečně děti dosáhly stromu se zavěšenými jablky. Hodnotil se čas a počet doteků lana.

Vzhledem k nepříznivé předpovědi počasí na následující den, konal se táborák už ve středu.

Přijela Štěpánka a Zdenička Troníčková.

Dopolední program byl, podle věrejší instrukce, připraven v Liberku. Tam sídlil Héfaiostos, kterého představoval Jeníček. Stál zkroušený u vyhaslé výhně. Tím pádem nemohl dětem pomoci s výrobou zbraně proti Medúse. Přispěl tedy alespoň radou, že zbraň si mají děti odlít z olova. Předal jim šablonu pro výrobu slévárenské formy.

Další informace, kterou rozšifrovaly z mapy, bylo, že ruda – olovo se těží u rybníka. Odhalit, že místo nálezu rudy je označeno jako Grimovy doły bylo pro mnohé táborníky překvapivě obtížné. Za rybníkem na skále byla umístěna cedule se zkříženými kladívky. Obecně známá značka dolu. Tam našly děti balíčky s kousky olova. Ve skutečnosti šlo o celní plomby, které dodal Jeníček. Byly zabaleny do papíru a nastříkány metalickou barvou.

Další hra byla rychlovka: rozdělat oheň bez použití zápalek a vyrobit louč či pochodeň. Tu, zapálenou, pak donést Héfaiostovi, aby mohl opět zažehnout své výhně. Výheň stála uprostřed tábořiště a kolem ní byl lanem vymezený kruh cca 4m v průměru, do kterého děti nesměly vstoupit. Musely výheň zapálit z vnějšku kruhu dlouhou loučí, nebo jak je jinak napadne. Na výhni bylo připevněno sedm papírových proužků a za splnění úkolu se považovalo jeho zapálení.

Následovala výroba forem pro odlití olověného hrotu kopí podle šablony od Héfaiosta. Záleželo na každém oddílu, jak se toho zhostí. Nakonec byly k vidění všemožné varianty. Většina oddílů vydlabala formu do dřevěného prkénka, někdo vyrobil na prkénko dřevěné bednění kolem budoucího odlitku a jeden oddíl dokonce zvolil formu hliněnou.

Za tmy byly děti s hotovými formami přivedeny k Héfaiostovi do kovárny. Kovárnou byla působivě připravená scéna na pravém břehu potoka u lávky před táborem. Prostor kovárny osvětlovalo několik petrolejek na stromech a hlavně dvojice severských svící, o jejichž plamen se starali dva skřítci. (Douca a Mařas). Héfaiostos (Jeníček) stál u planoucí výhně, v níž tavil dětmi donesené olovo. Roztavené je pak vлил do jejich forem. Každému oddílu se podařilo hrot odlít a získaly

neopracovaný odlitek. Mrákořákův odlitek byl dokonce už bezprostředně po vyklopení z formy téměř dokonalý.

PÁTEK – 7. DEN

Ráno byl, vzhledem k včerejší noční hře, posunutý budíček. V průběhu dopoledne měly děti za úkol dohotovit kopí. Opracovat odlitky, vyrobit ratiště a připojit. Musely získat kopí připravené pro boj s Medúsou. Zároveň probíhaly rukodělné činnosti – Fimo, korálky. Před obědem přivezl Bobeš s Martinem z města pro všechny nanuky. Sklidily samozřejmě ohromný úspěch. A snad ještě větší, ta hromada ledu, ve které byly pro převoz uskladněny.

Odpoledne se hrál Kin-ballový turnaj a probíhaly všeobecné přípravy na puták.

V podvečer pak došlo na další část celotáborovky. Boj s Medúsou. Ve svahu za rybníkem byly na stromech rozvěšeny karikatury vedoucích. Ty jednak představovaly zkamenělé sochy a jednak vytyčovaly cestu, kterou se děti měly vydat. Sochy byly očíslované a na každé byl údaj, kterým směrem se nachází další socha. Děti dostaly každé jedno zrcátko a pozadu, jen s použitím zrcátka se vydaly od jedné sochy ke druhé. Nesměly se otočit, aby je Medúsa nezabila svým pohledem. Postupně obešly všech 12 soch, až došly k prostranství s Medúsou. Tu představoval balónek s namalovaným obličejem i s hady a s parukou. Byl páskou připevněný ke kmeni stromu. Místo očí měl dvě „perly“ – korálky. Vybraný člen oddílu se k Medúse pozadu přiblížil a s pomocí zrcátka Medúsu kopím probodl. Zbytek oddílu ho sledoval rovněž jen za pomoci odrazu v zrcátku. Soutěžilo se o čas. Kromě toho bylo výsledkem získání dalších dvou perel pro únik z podsvětí.

Hra se trochu protáhla. Orientace pomocí zrcátka dělala dětem větší problémy, než se čekalo a tak se poslední oddíl vrátil až čtvrt hodiny po večeri.

Toto zpoždění pak vyprovokovalo debaty na večerní poradě. Stejně tak i moje nepřítomnost v táboře po dobu hry u rybníka.

Přijela spousta návštěv a hostů, takže jsme se zpočátku nemohli natěsnat na lavice kolem táboráku. To byl impuls pro další filipiku Bobeše a Martina při poradě.

SOBOTA – 8. DEN

Puták.

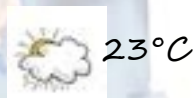
Všechny oddíly odešly z tábora do deseti hodin.

1. oddíl na Kačerov / Benátky
2. oddíl do Benátek
3. oddíl na Skuhrov
4. oddíl do Pěčína
5. oddíl na Poštějn
6. oddíl na Ivaňák
7. oddíl společně se šestým rovněž na Ivaňák

S Bobešem jsem navštívil Danův oddíl, který nocoval na překrásném místě na soutoku v Pěčíně.

Večer jsme jeli pro Anetu Pavličkovou od Medvěda. Trápily ji bolesti břicha a tak jsme ji převezli rovnou na chirurgickou ambulanci v Rychnově. Naštěstí to byl planý poplach. Už při čekání na výsledky náběrů se jí udělalo líp a usnula.

NEDĚLE – 9. DEN

Ráno přelo. Naštěstí jen drobně a krátce. Probíhaly tajné přípravy na oslavu Martinových, Bobešových a Pavlových narozenin.

Na putáku měly oddíly za úkol složit ukolébavku. Dozvěděly se to tak, že našly vzkaz mezi krajíci krájeného chleba.

Než se vrátily děti z putáku, maloval Bobeš impozantní oponu na závěrečnou hru. Měla rozměry snad 3x5m a zobrazovala průčelí Háдова zámku. Oponu jsme museli předčasně srolovat a to jí neprospělo. Pak ještě v týpku namokla a trochu se potrhala. Bobeš ji musel před použitím několikrát opravovat.

Ostatní vystřihovali 100 papírových ryb. Štik a kapří na pondělní hru. Pondělí se totiž mělo odehrát ve znamení Poseidóna.

Na večerním táboráku a po něm se oslavily zmíněné čtyřicáté narozeniny. Pavel pro nás připravil celou uzenou, pečenou kýtu.

PONDĚLÍ – 10. DEN

28°C

Dopoledne se neslo ještě částečně v duchu vybalování, uklízení a mytí po putáku. Lidí i vybavení.

Dopolední hra se odehrála na louce za fotbalovým hřištěm. Poseidónovi se ztratily ryby. Na louce leželo 100 vystříhaných obrázků ryb očíslovaných 1-100, ale poházených zcela náhodně. Oddíly se seřadily vedle sebe s členy podle velikosti, aby mezi sebou soutěžily pokaždé přibližně stejně velké děti. Poseidón vždy oznámil, kterou rybu chce najít a přinést. Na znamení vyběhlo jedno dítě z každého oddílu na louku a všech sedm jich hledalo stejnou rybu. Kdo ji našel a přinesl první, získal pro svůj oddíl bod.

Oběd se zase zpozdil. Prý nehořela kamna.

O poledňáku se oddíly myly a koupaly, vzhledem k počasí převážně v tůni. Volní vedoucí vyráběli papírové koule na další hru.

Odpoledne se hrála mimosoutěžní hra. Štěpánka namíchala směs na bublifuk a děti se předháněly, kdo vytvoří větší a hezčí. Užily si s tím spoustu zábavy. Všem se líbilo. Zvláště pozoruhodných výsledků dosáhl Vojta Troníček. Opodál Jana s dětmi vyráběly mýdlo. Respektive již hotové mýdla různých barev míchaly a tvarovali ve formičkách na cukroví. I to mělo úspěch.

Odpolední bodovaná hra byla v podstatě varianta na boj o vlajku. Každý oddíl si v lese v prostoru mezi Koňáky a skálou před rybníkem umístil svoje stanoviště – jeden ze statků Poseidóna. Tam připevnil na strom ceduli s názvem a údaji o statku. Kromě názvu bylo na ceduli uvedeno, kolik kterých živočichů se v panství chová a kolik v něm pracuje sloužících. Byly to počty od jednotek, např. u velryb, po statisíce u krevet. Každý člen oddílu měl k dispozici dvě koule. Jedu u sebe, druhou v základně. Cílem bylo vypátrat a opsat údaje o cizích statcích a nenechat se zabít. Pokud byl bojovník zasažen koulí, musel se vzdát a dojít si do svého statku pro nový život.

Některé oddíly považovaly pravidla za málo konkrétní, nemohly se shodnout na počtu koulí, pravidlech oživování padlých, umístění základny a okolního ochranného perimetru. Nakonec prohlásily hru

za nehratelnou. Místo toho si pravidla sami upravily a hrály dívčí válku dětí proti vedoucím. Dětem se to samozřejmě líbilo. Po večerní poradě jsme do hluboké noci připravovali hru na další den.

Hned první dopolední hra byla „Hermova tajenka“. Hra, kterou jsme do noci připravovali. Na nástupu Hermes dětem sdělil, že Poseidón se na ně zlobí za včerejší nedohranou „Inventuru Poseidónových statků.“ Přesto se Hermes u vládce moří přimluvil a dá dětem šanci zjistit, kudy do podsvětí. Ale samozřejmě nic není zadarmo. V okolí tábora bylo umístěno 14 stanovišť. Každý oddíl dostal před začátkem hry křížovku. Všechny shodnou. Na jedenácti stanovištích dostaly děti otázku s antickou tematikou a tři varianty odpovědí. Každé odpovědi bylo přirazeno jedno slovo do křížovky. Všechna do křížovky pasovala počtem písmen, ale jen jedno bylo správné. Ostatní nedávala v tajence smysl. Kromě toho byly tři stanoviště, kde se děti mohly ke správné odpovědi dostat plněním úkolů. Soutěžilo se v seknutí sekerou na přesnost – na čáru namalovanou na špalku, hod koulí do kýblu a tahání vyšší karty z balíčku. Při každém úspěšném pokusu byla škrtnuta jedna špatná z celkem čtyř nabízených odpovědí. Pokud by tedy oddíl uspěl třikrát na jedné disciplíně, odpověď by získal bez přemýšlení. To se ale nikomu nepodařilo. Hodnotil se počet chyb v tajence, která zněla: LAVICE V JÍDELNĚ

Pod lavicemi v jídelně byly přilepeny obálky s mapou a vyznačeným vstupem do podsvětí. Ten se nacházel u rybníka. Dále bylo na mapě uvedeno, že brána se otevírá ve 22:00 a že je potřeba mít připravenou ukolébavku k uspaní trojhlavého psa Kerbera. Tím bylo dáno, že večer přijde noční hra. Pokusil jsem se pro ni vyrobit sádrovou lebku na balónek.

Noční hra se podařila úžasně. Dětem i dospělým se moc líbila.

Oddíly postupně přicházely k rybníku. Tam za svitu pochodní a v hustém dýmu zazvonily na zvon a přivolaly Cháronův přívoz. V tu chvíli pustil Bobeš přes rybník z reproduktoru hudbu a štěkot Kerbera. Převozník (Jeníček) v dlouhém kabátu a ovázaným obličejem převzal mince a nechal děti nastoupit do loďky. Tou byl záchranný člun z letadla obstaraný Petrem a překrytý dekami. Přes rybník bylo

napnuto lano a jeho přitahováním Jeníček posouval člun ke druhému břehu. Jak se člun blížil, štěkot psa sílil.

Po přistání uvítala děti Persefona. Děti zazpívaly složenou ukolébavku a uspaly Kerbera. Od té chvíle bylo slyšet jen jeho oddychování, ale neméně strašidelné. Děti také předaly Persefoně dopis od její matky Démétér, který uchovávaly již od pondělí. Za to dostaly perlu.

Poté se vydaly zpět do tábora, ale nikoli stejnou cestou, nýbrž horem, cestou přes kopec. Cestu podsvětím do tábora lemovaly nasvícené mrtvolky visící ze stromů, lebka apod. Hra skončila pro poslední oddíl před půl jednou.

STŘEDA – 12. DEN

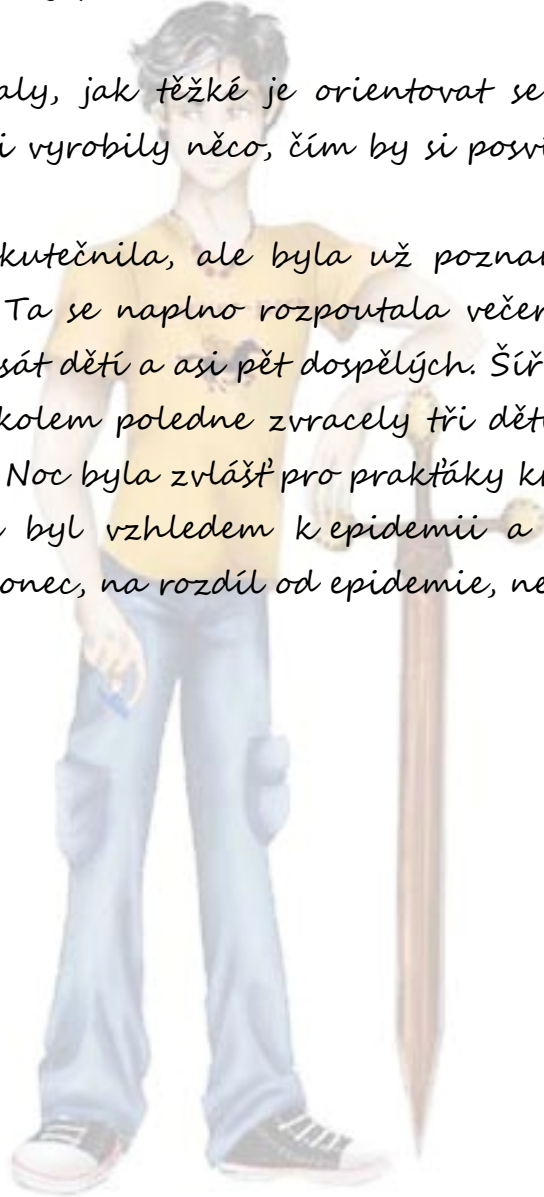

Dopolední hra na motivy Ariadniny nitě. Od kozy ve dřevníku vedla natažená nit úvozem na pahorek a oklikou zpět do tábora. Děti se seřadily za sebou s očima zavázanýma, držící se jeden druhého a nitě zároveň. Tak se vydaly podél nitě. Hodnotil se čas, za který obejdou celý okruh.

Při tom děti poznaly, jak těžké je orientovat se v podsvětí potmě, dostaly radu, aby si vyrobily něco, čím by si posvítily. Tedy louč, či pochodeň.

Výroba loučů se uskutečnila, ale byla už poznamenána blížící se epidemií zvracení. Ta se naplno rozpoutala večer a v noci. Celkem bylo postiženo padesát dětí a asi pět dospělých. Šířila se s ohromující rychlostí. Zatímco kolem poledne zvracely tři děti, po půlnoci jsme dosáhli už čísla 47. Noc byla zvláště pro praktáky krušná a dlouhá.

Plánovaný táborák byl vzhledem k epidemii a očekávané bouřce zrušen. Bouřka nakonec, na rozdíl od epidemie, nepřišla.

ČTVRTEK – 13. DEN

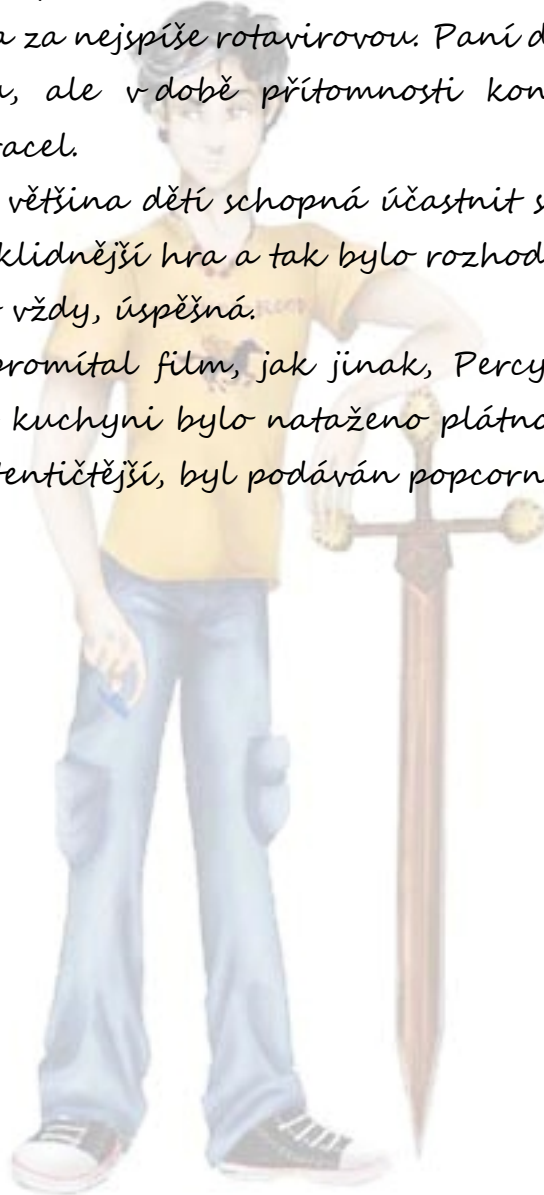

25°C

Ráno ještě doznívaly poslední případy epidemie. Nahlásili jsme se hygieně a očekávali její příjezd. Já jsem kompletoval veškerou dokumentaci, ostatní připravovali tábor, kuchyni a vše potřebné. Hygiena přijela, vše pečlivě zkontrolovala a nenalezla pochybení. Epidemii prohlásila za nejspíše rotavirovou. Paní doktorka toužila po biologickém vzorku, ale v době přítomnosti kontroly nikdo, jako z udělání, už nezvracel.

Odpoledne už byla většina dětí schopná účastnit se táborového dění. Vybírala se nějaká klidnější hra a tak bylo rozhodnuto o uspořádání pouti. Ta byla, jako vždy, úspěšná.

Večer se v jídelně promítal film, jak jinak, Percy Jackson – zloděj blesku. Na stěně ke kuchyni bylo nataženo plátno, a aby byl dojem z biografu co nejautentičtější, byl podáván popcorn a Coca-Cola.

Dopoledne rozluštily děti šifru, že mají zpoždění, ale že Hádés naštěstí nikoho nezabil. Byla to zjevná narážka na proběhlou epidemii. Podle šifry našly děti řeku Styx a směr jejího toku. Byl to potok, jen směr toku byl označen obráceně. Podle něj se vydaly přes Choceňáky, vysílač a Lukavici zpět do tábora. Cestou samozřejmě luštily řadu šifer, aby zjistily, kam mají dál směřovat a dozvěděly se o Hádově hradu.

Večer tradiční závěrečný táborák.

Po něm následovala poslední, finální, noční hra. Od táboráku děti přešly po improvizované lávce přes potok na fotbalové hřiště. U tůně stála brána, která po vyslovení hesla „Sezame otevři se“ vzplála. Byla smontovaná z několika větví osazených patronami s pyrotechnickými efekty. Odtud děti pokračovaly cestou osvětlenou lampióny ke dřevníku. Tam je uvítal Hádův hrad. Ten představovala Bobešova monumentální opona, doplněná plápolajícími ohni. U ní našly děti, Hádem ukradený, Diův vrhač blesků. Zbývalo ho jen vrátit Diovi. Děti tedy vyslovily přání přenést se na Olymp. Po těch slovech opona vzplála a během okamžiku se celá proměnila v hrst popela. Pomohlo tomu její postříkání petrolejem. Za ní se otevřel výhled na pahorek a na něm na osvětlený trůn vystavěný mezi stromy ve výšce jistě tři metry nad zemí. Na stříbrném trůnu mezi stříbrnými kmeny seděl Zeus a z nahrávky k dětem promluvil. Děti mu předaly vrhač blesků a Zeus ho zapálil. Hru korunovala sprška blesků vylétávajících z vrhače. Pak už zbývalo jen podarovat děti obligátními sladkostmi z pokladu.

Výsledky letošní hry:

1. místo	5. oddíl
2. místo	1. oddíl
3. místo	7. oddíl
4. místo	6. oddíl
5. místo	2. oddíl
6. místo	4. oddíl
7. místo	3. oddíl

Letošní hra, dokonale připravená, s inovacemi v podobě řady pyrotechnických efektů, působivých zvukových nahrávek a s propracovanými, složitými rekvizitami se nepochybně zařadila mezi nejvydařenější. Jen těžko ji budeme překonávat.

SOBOTA – 15. DEN

 27°C

Probíhaly úklidové práce a balení k odjezdu. Návrat do Pardubic se obešel bez jakýchkoli komplikací.

Tábor skončil.

